

מִי נִחְשָׁב לְעֵגְלוֹן טוֹב?

חֲצָקָל הָיָה עֵגְלוֹן זָקֵן, שֶׁהִסִּיעַ אֲנָשִׁים מִמָּקוֹם
לְמָקוֹם בְּמִשְׁדָּ שָׁנִים רַבּוֹת.

יוֹם אֶחָד הִגִּיעַ אֶל הָעִיר שֶׁל חֲצָקָל עֵגְלוֹן צָעִיר,
שֶׁבִּתְאִי שָׁמוֹ, וְרַבִּים מִן הַנוֹסְעִים הִקְבוּעִים
שֶׁל חֲצָקָל עָבְרוּ לְנִסְעַ עִם שִׁבְתְּאִי.

כְּשֶׁפָּגַשׁ חֲצָקָל אֶת שִׁבְתְּאִי, אָמַר לוֹ:

”אַתָּה לֹא בְּסִדָּר, לָמָּה בָּאתָ לְכָאן לְקַחַת מִמֶּנִּי
אֶת הַנוֹסְעִים שְׁלִי? אַתָּה גּוֹזֵל אֶת פְּרִנְסָתִי.

אָבֵל, יוֹדֵעַ מָה? אֲנִי מוֹכֵן לְהִסְכִּים שֶׁתִּשְׂאֵר

כָּאן כְּעֵגְלוֹן נוֹסֵף – בְּתֵנְאִי אֶחָד:

אֲנִי אֶבְחַן אוֹתְךָ וְאֶבְדֵּק אִם אַתָּה עֵגְלוֹן טוֹב.

אִם לֹא תִצְלִיחַ בַּמִּבְחָן – תִּצְטָרֵךְ לַעֲזֹב אֶת

הָעִיר.”

בְּסֵדֶר, "אִמֵּר שַׁבָּתַי. וְחָצַק לַתְּחִיל לְבַחֵן
אוֹתוֹ: מָה עַל הָעֵגְלוֹן לַעֲשׂוֹת אִם הָעֵגְלָה
עֲמוּסָה בְּאֲנָשִׁים וּפְתָאוֹם שׁוֹקֵעַת הָעֵגְלָה בְּבֶץ
וְהַסּוּסִים לֹא מַצְלִיחִים בְּשׁוֹם אֶפֶן לְהוֹצִיא
אוֹתָהּ מִהַבֶּץ?
הַשֵּׁיב שַׁבָּתַי: "צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ מִהַנּוֹסְעִים
שִׁינְרִידוּ מִהָעֵגְלָה אֶת הַחֲבִילוֹת, כִּדִּי שֶׁהָעֵגְלָה

לֹא תִהְיֶה כָּל-כֶּד כְּבִדָּה, וְאִזְ הַסּוֹסִים יִצְלִיחוּ
לְמַשְׁךְ אוֹתָהּ הַחוּצָה”.

הַמְּשִׁיךְ חֲצָקָל וְשָׂאֵל: ”וּמָה עוֹשִׂים אִם גַּם
אַחֲרֵי כֵן הָעֵגְלָה עֲדִין שְׁקוּעָה בַּבַּץ וְהַסּוֹסִים
לֹא מִצְלִיחִים לְהִזִּיז אוֹתָהּ?”

עָנָה שֶׁבֶתְאִי: ”מִבֶּקְשִׁים מִהַנּוֹסְעִים שְׂיִרְדּוּ
מִהָעֵגְלָה גַם הֵם, וְאִזְ הִיא תִהְיֶה הַרְבֵּה יוֹתֵר
קָלָה”.

שָׂאֵל חֲצָקָל: ”וְאִם הָעֵגְלָה בְּכָל-זֹאת לֹא זָזָה,
מָה עוֹשִׂים?”

אָמַר שֶׁבֶתְאִי: ”מִבֶּקְשִׁים מִהַנּוֹסְעִים שְׂיִדְחֻפוּ
אֶת הָעֵגְלָה מֵאַחֹר”.

שָׂאֵל חֲצָקָל: ”וּמָה עוֹשִׂים אִם גַּם אִזְ הָעֵגְלָה
נִשְׁאַרְתַּת תְּקוּעָה עֲמֹק בַּבַּץ?”

עָנָה שַׁבְּתָאִי: "לְכָךְ בְּאַמֶּת אֵין לִי עֵצָה".

אָמַר חֲצִקָל: "אִם כֹּךְ, לֹא הִצְלַחְתָּ בַּמְבָחָן,

וְעַלֶיךָ לַעֲזֹב אֶת הָעִיר, כְּמוֹ שְׂסִיפְמָנוּ".

אָמַר שַׁבְּתָאִי: "בְּסִדָּר, אָבֵל קָדָם תִּגְלָה לִי אֶת

הַתְּשׁוּבָה – מָה בְּאַמֶּת עוֹשִׂים בְּמִצַּב כָּזֶה?"

אָמַר לוֹ חֲצִקָל: "הָאַמֶּת הִיא שְׂאִין שׁוֹם עֵצָה

בְּמִצַּב קִשָּׁה כָּזֶה – אָבֵל עֲגֵלוֹן מִמַּחֵה הָיָה נִזְהָר

וְלֹא נִכְנַס בְּכֻלָּל לְכָזֶה בַּץ שְׂאִי-אֶפְשָׁר לְצִאת

מִמָּנוּ!"

אֶת הַמָּשָׁל הַזֶּה סִפֵּר הַגָּאוֹן רַבִּי יִצְחָק זְאֵב

סוֹלוּוִיצ'יק מִבְּרִיסק.

לְפַעֲמִים אֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ מִכְּנִיסִים אֶת עֵצָמָם

לְבַעֲיָה חֲמוּרָה וְקִשָּׁה – וְאֵין שׁוֹם עֵצָה אֵיךְ

לְצֵאת מִמְּנָה. לְכֹן צְרִיךְ לְהִזָּהֵר מִרֹאשׁ שְׂלֵא

לְהַפְנִיס לְכֹזֶה מִצָּב.

לֹא פַעַם קִשָּׁה מְאֹד לְתַקֵּן דְּבָרִים שֶׁעָשִׂינוּ.

לְדַגְמָה, אִם חָלִילָה צַעֲרָנוּ חֵבֵר, אוֹ שֶׁקָּרְנוּ,

קִשָּׁה יִהְיֶה לְצֵאת מִהַבְּעֵיָה. לְכֹן נִשְׁתַּדֵּל מְאֹד

לְהִתְנַהֵג

תָּמִיד

פְּרָאוּי וְלֹא

לְהַפְנִיס

בְּכָל־

לְבַעֲיֹת.

